

θεῖος τῆς Μαρίας Γρυπάρη, ἦτο σημαῖνον πρόσωπον. Ἐν τῷ ὑπὸ Κ. ΓΚΙΩΝ, *Ἱστορία τῆς νήσου Σίφνου*, Σῦρος 1876, σελ. η', δημοσιευμένῳ καταλόγῳ, οὗτος φέρεται ὡς Σινιὸς Ν. Βαλέτας καὶ ὑπογράφει μετ' ἄλλων τὸ πρὸς τοὺς Πελαγηνοὺς ἀπευθυνόμενον ἔγγραφον τῆς κοινότητος Σίφνου, αὐτόθι, σελ. κβ'. ὁμοίως τὴν πρὸς σχολὴν τῆς Σίφνου δανειακὴν ὁμολογίαν τῆς αὐτῆς κοινότητος, αὐτόθι, σελ. κγ'. ὁμοίαν, αὐτόθι, σελ. κδ'. Ὑπογράφει δ' ἐπίσης, ὡς μάρτυς καὶ πάλιν, εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ἀνεψιᾶς του Μαρίας Γρυπάρη ἔγγραφον 75. Δὲν γνωρίζω ποίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τὸν ἐν Σίφνῳ Ἰωάν. Βαλέταν, διδάσκαλον καὶ ἰδρυτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου Ἑρμουπόλεως, περὶ οὗ ὄρα Κ. ΓΚΙΩΝ, αὐτόθι, σελ. μγ'.

Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ρήματος ἀπαρθενεύω (στίχ. 4), βλέπε 77, ἐν στίχῳ 9 τοῦ ὁποίου ἀπαντᾷ.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν.

- 1 Διὰ τοῦ παρόντος δηλοποιῶ, ὅτι, τὰ γρόσια
- 2 τρεῖς χιλιάδες N° 3000 : ὅπου ἔχω δάνεια εἰς
- 3 τὸ κοινόν μας καὶ εἶναι ἡ ὁμολογία ἐπ' ὀνόματί
- 4 μου, τὰ αὐτὰ γρόσια ἀπαρθενεύουν τοῦ χαιτζῆ
- 5 Ἰωάννου κουρτέση γρόσια πεντακόσια N° 500 : τοῦ
- 6 ἀνεψιοῦ μου στεφανᾶ βαλέτα γρόσια πεντακόσια
- 7 N° 500 καὶ τῆς ἀνεψιᾶς μου Μαριάς τοῦ ποτε
- 8 Νικολάου γρυπάρη, γρόσια δύο χιλιάδες N° 2000
- 9 δι' ὃ καὶ εἰς ἔνδειξιν καθε καίρου ἔδωσα τὸ παρὸν
- 10 μου εἰς χεῖρας τῆς ἀνωθεν ἀνεψιᾶς μου μαριά-
- 11 κη καὶ οὕτως ὑπογράφομαι.
- 12 1818 : Ἰανουαρίου 14 Νίος
- 13 Νικόλαος Βαλέτας

80

Ἀπόδειξις

Χάρτης δίφυλλος
0,231×0,177

1834, Μαΐου 6
Σίφνος

Ὁ Γρηγόριος Μπιρμεδάκης δηλοῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀποστολάκη Γρυπάρη τὰς διὰ τῆς ἀπὸ 1^{ης} Μαΐου 1834 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπιδικασθείσας αὐτῷ 256 δραχμάς.

Ἀποστολάκης Γρυπάρης εἶναι ὁ κατὰ Μάρτιον τοῦ ἔτους 1825 νυμφευθεὶς τὴν Μοσχουδάκη, θυγατέρα Κωνσταντίνου Ἰωάννου Μπάου (46), καὶ διεκδικῶν ὡς πληρεξού-

σιος τῆς συζύγου του τὴν πατρικὴν αὐτῆς κληρονομίαν ἐν 69 - 71. Τὸ παρὸν μαρτυρεῖ ὅτι οὗτος ἐν ἔτει 1834 ἦτο εἰρηνοδίκης Σίφνου. Οὗτος προφανῶς εἶχε διορισθῇ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων τῆς 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834. Ὁ Γρηγόριος Μπιρμεδάκης εἶναι ἄγνωστος, τοῦναντίον ὅμως ὁ Ν. Χρυσόγελος, περὶ οὗ ὄρα 69 - 71, ὁ ἀντὶ τοῦ πρώτου ὑπογράφων.

Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἰδιωτικόν.

- 1 *Ελαβεν ὁ ὑποφαινόμενος Κ(υρι)ο(ς) Γρηγόρης Μπιρμε-
- 2 δάκης παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου Σίφνου κυρίου Ἀποστολάκη
- 3 Γρυπάρη, δραχμὰς διακοσίας πενήντα ἕξ Δρ.: 256.—
- 4 κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως ἐκδοθείσης
- 5 παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου τὴν αὐτὴν Μαΐου 1834. καὶ δίδει τὸ παρὸν
- 6 εἰς ἔνδειξιν.
- 7 Ἐν Σίφνῳ τῇ 6: Μαΐου: 1834

8 Διὰ τὸν Κοινὸν Γρηγόριον Μπιρμεδάκην

2^α Χ. 9 ὁ ἡγούμενος Ἰωσήφ μάρτυς

3^α Χ. 10 Μ. Βάσος μαρτυρῶ

81 - 95

Τὰ ἐπόμενα δέκα πέντε ἔγγραφα ἀπεχώρισα ἐκ τοῦ ὅλου ἀρχείου τῆς οἰκογενείας Γρυπάρη, ἵν' ἀποτελέσουν οἷονεὶ δεύτερον, ἔλασσαν ὅμως τμῆμα αὐτοῦ, ὡς συνδεόμενα μὲ τὴν δραῖσιν ἐνὸς μόνου μέλους ταύτης, τοῦ Ἀγαπίου μητροπολίτου Κυζίκου. Αὕτη ἐμφανίζεται ἀρχομένη ἅμα τῇ ἀποκαταστάσει αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ του ταύτῃ, ὅπου καὶ ἀπεβίωσεν. Ὑπῆρξε δὲ ὁ Ἀγάπιος, ὡς ἐκ τῶν ἔγγράφων τούτων ἀποδεικνύεται, ὁ ἐπιφανέστερος τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἀρχείου ἀποκαλυπτομένου κλάδου τῆς οἰκογενείας Γρυπάρη. Οὗτος εἶχε καὶ ἕτερον ἀδελφὸν ἱερωμένον, τὸν Χρυσάνθου μητροπολίτην Σηλυβρίας, τὴν ὑπαρξιν τοῦ ὁποίου τὸ 88 ὄχι μόνον μαρτυρεῖ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι προαπεβίωσε καὶ δὴ ὄχι μόνον αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν Γρυπάρη. Ὅτι δὲ ὑπῆρξεν ἀδελφὸς τοῦ Ἀγαπίου ρητῶς ἀναφέρει τὸ ἔγγραφον, ἀποκαλοῦν τοῦτον «αὐτάδελφον» ἐκείνου (στίχ. 8). Ἀτυχῶς ὅμως οὐδεμίαν ἄλλην μαρτυρίαν, πλὴν τῆς περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Χρυσάνθου, περιέσωσε τὸ παρὸν ἀρχεῖον, καίτοι τὰ ἐν στίχῳ 11 τοῦ αὐτοῦ ἔγγράφου λεγόμενα ἀφίνουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὗτος κατέλιπε διαθήκην. Ἐκ τοῦ ἐπὶ μέρους δὲ τούτου ἀρχείου τοῦ Ἀγαπίου πληροφορούμεθα ὅτι οὗτος, πλὴν τοῦ Ἀντωνίου, εἶχε καὶ ἑτέρας δύο ἀδελφάς. Τὴν Μαρίαν σύζυγον Γεωργίου Δε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

